

binden, was ik lang in tweestrijd over den weg dien ik behoorde te volgen. Vereerend voorzeker, maar bezwarend tevens was voor mij Uwe keuze. Weinig vermoedde ik, toen deze Universiteit mij den graad van doctor in de rechtsgeleerdheid uitreikte, dat Gij op deze wijze het vertrouwen zoudt bevestigen, hetwelk Gij steeds stelt in de Hoogleeraren dezer Universiteit; en ik kon niet gissen dat ik zoo spoedig reeds geroepen zoude worden tot de vervulling van een taak, die ik om hare zwaarte en verantwoordelijkheid nooit begeerd zou hebben, al was het voor rijper leeftijd. Des Heeren wegen zijn hooger dan onze wegen, en Zijne gedachten dan onze gedachten; en de overweging dat de Heere meer dan één anderen weg had afgesneden dien ik had begeerd te gaan, deed mij mijzelf afvragen, of deze niet de weg kon zijn, dien Hij voor mij bestemd had, en schonk mij de vrijmoedigheid om, nu zich in dezen weg geene onoverkomelijke hinderpalen voordeden, dit ambt te aanvaarden. Geve de Heere, Wiens kracht in onze zwakheid volbracht wordt, dat de belangen die Gij aan mij hebt toevertrouwd, niet geschaad worden, en dat het werk hetwelk mijne hand hier vindt om te doen gezegend worde tot Eere van den Naam des Heeren en tot uitbreiding van Zijn Koninkrijk!

Hoogachtbare Heeren Curatoren dezer Universiteit! Naast een woord van dank aan Heeren Directeuren past een woord van erkentelijkheid aan U, die geene overwegende bezwaren hadt tegen mijne komst naar deze Universiteit Moge het onderwijs, dat op mijne schouders werd gelegd, mede door een getrouwe voldoening aan de eischen door Gods Woord aan de wetenschap gesteld, U doen ervaren, dat ook Uw vertrouwen niet al te zeer misplaatst was.

Met bijzonderen nadruk, Hooggeleerde Heeren Professo-
ren, richt ik het woord tot U. Reeds veel ben ik aan U allen verschuldigd van af het oogenblik dat ik onder de studenten der Vrije Universiteit eene plaats vond. Met